

382R3626

31.12.82

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 384/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3626/82

av den 3 december 1982

om genomförande i gemenskapen av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

En konvention om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (nedan kallad "konventionen") lades fram för undertecknande den 3 mars 1973. Konventionen är avsedd att skydda utrotningshotade vilda djur och växter genom att reglera internationell handel med dessa arter samt lätt igenkännliga delar eller derivat därav.

I den resolution om fortsatt utveckling och genomförande av Europeiska gemenskapernas politik och åtgärdsprogram på miljöområdet⁽⁴⁾ som undertecknades av Europeiska gemenskapernas råd och medlemsstaternas företrädare församlade i rådet den 17 maj 1977, betonas att bevarandet av vilda djur och växter är en uppgift som angår gemenskapen och att ett genomförande av konventionen är en viktig åtgärd för att skydda dessa arter.

För att uppnå dessa mål används i konventionen främst handelspolitiska åtgärder, såsom begränsningar och noggrann kontroll av handeln med exemplar av utrotningshotade vilda djur och växter.

För att skydda dessa vilda djur och växter är det viktigt att vissa av de handelspolitiska åtgärder som föreskrivs i konventionen tillämpas enhetligt inom gemenskapen.

Denna förordning bör inte hindra enskilda medlemsstater från att vidta andra typer av åtgärder för skydd av djur och växter.

Åtgärderna i samband med tillämpningen av konventionen får inte hindra den fria rörligheten för varor inom gemenskapen och får därför endast tillämpas på handel med tredje land.

Nationella tillämpningsbestämmelser som inte är enhetliga kan orsaka konkurrensstörningar inom gemenskapen.

Konventionen gäller djur och växter — levande eller döda — samt lätt igenkännliga delar och derivat av dessa. För att konventionen skall kunna tillämpas effektivt måste en gemensam förteckning över de viktigaste delarna och derivaten upprättas, och det måste fastställas under vilka förutsättningar andra varor skall omfattas av denna förordning.

Med hänsyn till skyddet av vissa särskilt hotade arter är det önskvärt att gemenskapen vidtar ytterligare åtgärder för bevarandet av arten i fråga utöver dem som föreskrivs i konventionen.

I vissa fall kan det bli nödvändigt för enskilda medlemsstater att, i överensstämmelse med fördraget, bibehålla eller anta mer långtgående bestämmelser än de som fastställs i denna förordning, i syfte att åstadkomma bästa möjliga skydd för vilda djur och växter.

För ett genomförande i gemenskapen av denna förordning krävs ett gemensamt förfarande för utfärdande och uppvisande av tillstånd vad gäller export, reexport, import och införsel från havet av exemplar av de arter som omfattas av konventionen. Administrativa och vetenskapliga myndigheter i medlemsstaterna måste också utses för att ha ansvar för genomförandet denna förordning.

⁽¹⁾ EGT nr C 243, 22.9.1980, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 327, 14.12.1981, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr C 138, 9.6.1981, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1.

För att säkerställa att importförbud är effektiva bör regler fastställas för de villkor som skall gälla för handel med exemplar av de arter som förtecknas i bilaga I till konventionen och i bilaga C del 1 till denna förordning.

För vissa importerade exemplar som skickas till en annan medlemsstat måste bestämmelseorten särskilt kontrolleras.

I syfte att förenkla formaliteterna vid införsel i gemenskapen av de arter som förtecknas i bilagorna II och III till konventionen, men som inte ingår i förteckningen i bilaga C till denna förordning, har det bedömts som möjligt att ge medlemsstaterna möjligheten att tillämpa enklare förfaranden än det som används för importtillstånd.

För att förenkla tullhanteringen måste medlemsstaterna ges möjlighet att välja ett eller flera in- och utförselställen där de berörda varorna skall klareras.

De märken, förseglingar och stämplars som används för att identifiera varorna måste standardiseras för att förenkla kontrollen.

Bevarandet av utrotningshotade djur och växter ger fortfarande upphov till en del problem som forskare måste arbeta vidare med för att lösa. En sådan forskning gör det också möjligt att utvärdera resultaten av de åtgärder som vidtagits. Metoder för att kontrollera handeln med vissa delar och derivat av dessa arter måste också utvecklas.

Det är mycket viktigt att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt, och att gemenskapen därför fastställer ett förfarande för hur de nödvändiga åtgärderna för genomförandet skall vidtas inom en rimlig tidsram. En kommitté måste därför inrättas, där medlemsstaterna och kommissionen kan bedriva ett nära och effektivt samarbete på detta område.

Målsättningen med konventionen samsmanfaller med några av gemenskapens mål såsom de anges i åtgärdsprogrammen för miljön. Reglerna i konventionen bör därför tillämpas enhetligt inom gemenskapen. Eftersom fördraget inte ger de särskilda befogenheter som krävs, måste här hänvisas till artikel 235 i detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konventionen i dess lydelse enligt bilaga A, skall tillämpas i hela gemenskapen enligt de villkor som anges i de följande artiklarna.

Konventionens mål och principer skall respekteras vid tillämpningen av denna förordning.

Artikel 2

De exemplar som omfattas av förordningen är

- a) djur och växter av de arter som förtecknas i bilaga I till konventionen, levande eller döda, och alla de delar eller produkter av djur eller växter av dessa arter som förtecknas i bilaga B till denna förordning, liksom alla andra varor som är delar eller derivat av djur eller växter av dessa arter enligt vad som framgår av medföljande dokument, text på förpackning, märkning, etikett eller av annan omständighet,
- b) djur och växter av de arter som förtecknas i bilaga II till konventionen, levande eller döda, och alla de delar eller produkter av djur eller växter av dessa arter som förtecknas i bilaga B till denna förordning, liksom alla andra varor som är delar eller derivat av djur eller växter av dessa arter enligt vad som framgår av medföljande dokument, text på förpackning, märkning, etikett eller av annan omständighet,
- c) djur och växter, levande eller döda, av de arter som förtecknas i bilaga III till konventionen, samt alla de delar eller produkter av dessa arter som förtecknas i bilaga B till denna förordning.

Artikel 3

1. Exemplar av de arter som förtecknas i bilaga C del 1 skall betraktas som exemplar av de arter som förtecknas i bilaga I till konventionen.

2. För införsel i gemenskapen av exemplar av de arter som förtecknas i bilaga C del 2 krävs ett importtillstånd i enlighet med artikel 10.1 b.

Artikel 4

De ändringar i bilagorna I, II och III till konventionen och i bilaga B till denna förordning som krävs till följd av de ändringar som de fördragsslutande parterna till konventionen beslutat om och som gemenskapen godkänt, samt eventuella tillägg i bilaga B, skall göras i enlighet med förfarandet i artikel 21.2-3.

Artikel 5

1. För införsel i gemenskapen av exemplar av de arter som avses i artikel 2 och 3 skall krävas att ett sådant importtillstånd eller ett sådant importintyg som avses i artikel 10 uppvisas vid det tullkontor där slutlig förtullning sker.

2. För export eller reexport av exemplar av de arter som avses i artikel 2 till bestämmelseorter utanför gemenskapen krävs att det dokument som avses i artikel 10.3 uppvisas vid det tullkontor där slutlig förtullning sker.

3. De tullkontor där importtillstånd uppvisas i enlighet med punkt 1 och 2 skall sända tillståndet vidare till den administrativa myndigheten i den medlemsstat där respektive tullkontor ligger.

4. Då exemplar förs in i gemenskapen och genomgår transiteringsförfarande eller förfarande för tillfällig lagring behöver de tillstånd som avses i artikel 10 inte uppvisas för tullmyndigheterna, trots vad som sägs i punkt 1 och 2 — detta förutsatt att exportdokument har utfärdats av den administrativa myndigheten i exportlandet. I dessa fall får medlemsstaterna kräva uppvisande av exportdokument av det slag som anges i konventionen eller tillfredsställande bevis för att ett sådant existerar.

Artikel 6

1. Beträffande exemplar som avses i artiklarna 2 a och 3.1 är förevisning för allmänheten i kommersiellt syfte, försäljning, saluförande samt förvaring eller transport i försäljningssyfte förbjuden, såvida inte medlemsstaterna med beaktande av konventionens mål och bestämmelserna i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar⁽¹⁾ medger undantag från dess förbud av följande orsaker:

- a) Exemplaren har förts in på det territorium där denna förordning tillämpas, i enlighet med konventionen men innan denna förordning trädde i kraft.
- b) Det rör sig om exemplar av en djur- eller växtart som är uppfödda i fångenskap eller artificiellt odlade, eller utgör delar eller produkter av sådana djur eller växter.

⁽¹⁾ EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1.

c) Exemplaren är avsedda för forskning, undervisning, uppfödning eller avel.

d) Exemplaren har sitt ursprung i en medlemsstat där de tagits ur sin naturliga miljö med stöd av gällande lagstiftning eller med den behöriga myndighetens godkännande.

e) Exemplaren har förts in i gemenskapen i enlighet med konventionen och efter denna förordnings ikraftträdande och används huvudsakligen för icke-kommersiella ändamål.

2. De förbud som anges i punkt 1 skall också gälla sådana exemplar som anges i artikel 2 b och c och som inte omfattas av punkt 1 i denna artikel, om införseln av dem skett i strid med artikel 5.

3. Med beaktande av särskilt artikel VIII i konventionen, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter ha rätt att sälja de exemplar som beslagtogs i enlighet med denna förordning eller nationell lagstiftning, och sådana exemplar får sedan nyttjas för alla ändamål, på samma sätt som om de förts in lagligt.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna namnen på och adresserna till de administrativa myndigheter och vetenskapliga myndigheter som avses i artikel IX i konventionen, samt där så är lämpligt även på de övriga behöriga myndigheter som anges i denna förordning. Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall

- a) utfärda de tillstånd och intyg som anges i artikel 10 eller bekräfta de importintyg som anges i artikel 10.2,
- b) medge undantag enligt artikel 6,
- c) utfärda de intyg som anges i artikel 11 och de etiketter som anges i artikel 12,
- d) återsända de tillstånd som i enlighet med artikel 5 mottagits från tullkontoren till de administrativa myndigheter som utfärdat dem, och
- e) ge kommissionen alla uppgifter som krävs för att färdigställa de register och rapporter som avses i artiklarna VIII 6 och VIII 7 i konventionen.

Artikel 9

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 15 skall varje medlemsstat erkänna de beslut som fattas av de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.
2. Med undantag för de dokument som avses i artikel 11 a, skall alla tillstånd och intyg som omnämns i denna förordning och som utfärdats av en medlemsstat vara giltiga i hela gemenskapen.
3. De ansökningar om importtillstånd som anges i artikel 10.1 skall sändas till den administrativa myndighet som är behörig på bestämmelseorten.
4. Ansökningar om tillstånd för införsel från havet skall sändas till den administrativa myndighet som är behörig på den plats där införsel från havet sker.
5. De ansökningar om exporttillstånd och reexportintyg som anges i artikel 10.3 och som gäller export och reexport av levande exemplar skall sändas till den administrativa myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium där exemplaret i fråga finns.

Artikel 10

1. a) För införsel i gemenskapen från tredje land eller från havet av de exemplar som anges i artikel 2 a och 3 skall ett importtillstånd uppvisas.
- b) Det importtillstånd som avses i artikel 3.2 skall bara beviljas när
 - det är uppenbart eller när den ansökande kan lägga fram trovärdig dokumentation som styrker att det inte har någon skadlig effekt på artens fortlevnad eller den aktuella populationens geografiska utbredning att vilda exemplar fångas eller insamlas,
 - den ansökande, genom att visa upp handlingar som utfärdats av den behöriga myndigheten i ursprungslandet, kan styrka att han kommit över exemplaret i överensstämmelse med den lagstiftning som rör bevarandet av arten i fråga
 - den ansökande vid införsel av ett levande djur kan styrka att den avsedde mottagaren förfogar över den utrustning som krävs för att förvara ett djur av arten i fråga på lämpligt sätt som är anpassat till dess beteende, samt att djuret kommer att skötas på riktigt sätt, och när
 - det inte finns några andra skäl som med hänsyn till bevarandet av arten talar emot att tillstånd beviljas.

Tillstånden skall om så krävs innehålla ytterligare bestämmelser som säkerställer att dessa villkor uppfylls.

2. För införsel i gemenskapen från tredje land eller från havet av exemplar av alla övriga arter som omfattas av förordningen skall uppvisas antingen ett importtillstånd eller ett importintyg som bekräftats av tullmyndigheterna där det försäkras att de formaliteter som föreskrivs i konventionen är uppfyllda.

Importtillstånd och importintyg skall utfärdas på likadana blanketter.

3. Vid export eller reexport från gemenskapen av sådana exemplar som anges i artikel 2 skall ett exporttillstånd respektive ett reexportintyg uppvisas, eller — om det rör sig om artificiellt odlade växter — någon av de nu nämnda handlingarna eller det dokument som anges i artikel 11 b.

Artikel 11

Efter att ha mottagit ansökan och erforderliga kringdokument från den ansökande skall den behöriga myndigheten utfärda följande intyg:

- a) Ett dokument där det intygas att ett visst exemplar förts in i det territorium där denna förordning tillämpas, i enlighet med konventionen men innan denna förordning trädde i kraft, eller att exemplaret anskaffats innan det kom att omfattas av konventionen.
- b) Ett dokument där det intygas att ett exemplar av en djurart fötts och uppfötts i fångenskap eller att ett exemplar av en växt odlats artificiellt, eller att ett exemplar utgör del eller produkt av ett sådant djur eller en sådan växt.

Artikel 12

När det rör sig om icke-kommersiella lån, gåvor och utbyte — mellan forskare och forskningsinstitutioner som registrerats av den behöriga myndigheten i deras hemstat av herbarieexemplar eller andra konserverade, torkade eller inkapslade museiexemplar och levande växter som försetts med en sådan etikett vars mall bestämts enligt förfarandet i artikel 21, eller en liknande etikett som är utfärdad eller godkänd av en administrativ myndighet i ett tredje land, skall det — trots vad som sägs i artikel 5 — i allmänhet inte vara obligatoriskt att uppvisa för tullmyndigheterna de dokument som avses i artikel 10.

Artikel 13

1. Då exemplar som avses i artikel 2 a och 3.1 och som enligt villkoren i importtillståndet skall förvaras på en viss adress och som har övergått till fri rörlighet

skickas till en annan medlemsstat, skall den behöriga myndigheten i avsändarlandet förses med dokumentation som styrker att varorna levererats till den angivna adressen.

2. För all transport inom gemenskapen av levande djur av de arter som avses i artiklarna 2 a och 3.1 från den adress som anges i importtillståndet krävs ett godkännande i förväg av den eller de berörda administrativa myndigheterna.

3. När sådana exemplar som avses i punkt 1 och 2 genomgår gemenskapens transiteringsförfarande skall huvudmannen fylla i någon av följande formuleringar i fältet för godsbeskrivning på gemenskapens formulär för transiterings-deklaration:

- "Udryddelsestruede arter".
- "Gefährdete Arten".
- "Είδη που απειλούνται με εξαφάνιση".
- "Endangered species".
- "Espèces menacées d'extinction".
- "Specie minacciate di estinzione".
- "Bedreigde soorten".

Artikel 14

Medlemsstaterna får medge undantag från artiklarna 5 och 10 för exemplar som är personliga tillhörigheter eller ingår i hushåll.

Artikel 15

1. Vad gäller de arter som omfattas av denna förordning får medlemsstaterna, av en eller flera av nedan angivna orsaker, bibehålla eller vidta mer långtgående åtgärder, förutsatt att dessa åtgärder är i enlighet med fördraget, särskilt artikel 36 i detta. Sådana åtgärder får bibehållas eller antas av följande orsaker:

- a) Syftet är att förbättra överlevnadsmöjligheterna för de exemplar som finns i mottagarlandet.
- b) Syftet är att bevara inhemska arter.
- c) Syftet är att bevara arten som helhet, eller en population av arten i ursprungslandet.

Sådana åtgärder — som inte får grundas på kommersiella hänsyn — skall, när de i överensstämmelse med denna punkt antas av en medlemsstat också gälla vid handel med tredje land.

2. Om en medlemsstat vill tillämpa punkt 1 i denna artikel, skall den genast underrätta kommissionen om de åtgärder den har för avsikt att vidta.

3. Medlemsstaterna får i djur- eller växtskyddssyfte vidta åtgärder liknande de som anges i denna förordning för arter som inte omfattas av förordningen.

Artikel 16

De platser för in- och utförsel som, om så är lämpligt, utses av medlemsstaterna i enlighet med konventionens artikel VIII 3 skall anmälas till kommissionen, som i sin tur skall offentliggöra en lista över dessa i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta de upplysningar som behövs för genomförandet av denna förordning.

2. Upplysningar som tas fram i syfte att genomföra denna förordning får inte spridas eller användas för andra syften, såvida inte den som bidragit med upplysningarna uttryckligen godkänt detta och sådant spridande eller sådan användning inte är förbjuden i den medlemsstat där upplysningarna mottagits.

Alla insynsskyddade uppgifter skall skyddas både av relevanta bestämmelser i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där uppgifter mottagits och av motsvarande bestämmelser som gäller för gemenskapens myndigheter.

Insynsskyddade uppgifter får bara föras vidare till personer som arbetar inom gemenskapens eller medlemsstaternas institutioner och vars arbetsuppgifter kräver att de har tillgång till uppgifterna.

Artikel 18

All information om forskning som rör situationen för utrotningshotade arter och metoder för kontroll av handeln med delar och produkter av djur och växter skall sändas till kommissionen av medlemsstaterna, så att kommissionen där så är lämpligt kan vidta åtgärder för att samordna sådan forskning.

Medlemsstaterna skall i detta sammanhang beakta det arbete som utförs av internationella organisationer på området.

Artikel 19

Härmed inrättas en kommitté för konventionen (nedan kallad "kommittén"). Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 20

Kommittén skall behandla varje fråga som rör tillämpningen av förordningen och som väckts av ordföranden antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 21

1. I enlighet med förfarandet i punkt 2 och 3 skall kommittén

- a) bestämma utformningen av de dokument som avses i artikel 10 och 11, mallen till de etiketter som avses i artikel 12 och de märken, förseglingar och stämplor som avses i artikel VI i konventionen,
- b) fastställa enhetliga villkor för utfärdande av de dokument som avses i artiklarna 10 och 11, och
- c) fastställa principerna för användning och giltighet beträffande dokumenten i artikel 11 a och för beviljandet av sådana undantag som anges i artikel 14.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta beslut med en majoritet på 45 röster, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 december 1982.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.
- b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.
- c) Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de bestämmelser de antar för tillämpningen av denna förordning.

Kommissionen skall vidarebefordra dessa upplysningar till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 23

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1-17 skall tillämpas från och med den 1 januari 1984.

På rådets vägnar
Ch. CHRISTENSEN
Ordförande